

כתר אור עליון

העלון מוקדש לע"נ אורית בת טובה ע"ה

אחרי מות - קדושים

ז' אייר תשפ"ג

פרשת השבוע

הגאון הרב זמיר כהן שליט"א

זמני השבת

הדלקת נרות-18:57

צאת שבת - 19:59

רבינו תם-20:32

מדרישתם - "תיראו". ומכאן מוסר השכל לכל אדם ללמוד בקל וחומר, שאם בשעה שעליו לסרב להוריו עליו להתייחס אליהם ביראת כבוד ולא להתריס כנגדם, על אחת כמה וכמה בעת שמצווים אותו לעשות דבר המותר, ובכל עת, עליו להתייחס אליהם ביראת כבוד כאל מלך ומלכה. וכמו שמסופר בתלמוד (קדושין לא ע"ב) שכאשר ביקש רבי אבהו, אביו של אבימי, מבנו להגיש לו כוס שתיה, הזדרז הבן לעשות את רצון אביו, אך עד שהלך וחזר התנמנם האב הזקן והחלש בכיסא מושבו. מיד נעמד בנו עם הכוס בידו כשהוא גוחן וכפוף בהכנעה, דרוך ומוכן להושיט לאביו את הכוס מיד כשיתעורר, והרהר באותה שעה בדברי תורה. ועוד מסופר שם בתלמוד שחמישיה בני גדולים היו לאבימי בחיי אביו, אך כאשר היה אביו נוקש בדלת - היה רץ בעצמו לפתוח את הדלת תוך כדי קריאות כן, כן! כדי שיידע אביו שהנה מיד תיפתח הדלת, ולא היה מוכן שאחד מבניו יעשה זאת במקומו. וידוע המעשה בדמא בן נתניה שוויתר על רווח כספי עצום רק כדי לא להעיר את אביו משנתו, ולשנה האחרת נתן הקדוש ברוך הוא שכרו שנולדה לו פרה אדומה בעדרו, וקיבל עבורה ממון רב, כמסופר שם במסכת קידושין (לא ע"א). למרבה הצער, חינוך כזה לכיבוד הורים כה חסר בבתי ספר רבים ברחבי הארץ, וחובה קדושה מוטלת על כל הורה להעביר את ילדיו לבתי ספר תורניים, בהם יתחנכו ללכת בדרך טובה, להיות מתוקנים בדרך ארץ ובמידות טובות, ולדעת כיצד לכבד את הוריהם על פי הדרישות המפורטות בהלכה. כמה גדולה מעלתו ומה רב אושרו של הורה הזוכה שבנו ילך בדרכי ה' הטובים והישרים, לטוב לו ולהוריו גם בעולם הזה וגם בעולם הבא. שבת שלום.

בפרשת יתרו (ב, ט) הצטוונו על כיבוד הורים, ככתוב: "כְּבַד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ", ובפרשת השבוע הצטוונו על יראת כבוד מההורים, ככתוב (ו, טז): "אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ, וְאֶת שְׁבֹתַי תִּשְׁמְרוּ, אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם". אך יש להבין, מפני מה בפסוק המורה על כיבוד ההורים נאמר הציווי בלשון נוכח "כְּבַד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ", ואילו בפסוק המורה על היראה מההורים לא נאמר 'את אביך ואמך תיראו', מעין הכתוב (דברים י, ט): "אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ תִירָא", אלא בגוף שלישי "אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִירָאוּ"? הדבר יתברר על פי דברי רבותינו ז"ל בתלמוד, אודות הקשר שבין שלושת חלקי הפסוק האחד: א. אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִירָאוּ. ב. וְאֶת שְׁבֹתַי תִשְׁמְרוּ. ג. אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם. וכך ביארו (יבמות ה ע"ב): "יכול יהא (האם יתכן שיהיה) כבוד אב ואם דוחה שבת? תלמוד לומר: אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִירָאוּ - וְאֶת שְׁבֹתַי תִשְׁמְרוּ, כולכם חייבין בכבודי (זוהו ססיים הכתוב: אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם)". וכן פסק הרמב"ם (הלכות ממרים פ"ו ה"ב): "מי שאמר לו אביו לעבור על דברי תורה, בין שאמר לו לעבור על מצות לא תעשה או לבטל מצות עשה, אפילו של דבריהם (תקנות חכמים), הרי זה לא ישמע לו. שנאמר אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִירָאוּ וְאֶת שְׁבֹתַי תִשְׁמְרוּ, כולכם חייבין בכבודי". בניסוח המיוחד שבלשון נסתר, המופיע בפסוק המורה על העדפת הציווי האלוקי על פני הציווי האנושי, בא הכתוב ללמדנו שגם בשעה שמסרב לדרישת הוריו לעבור על רצון ה', אל לו לבזותם ולהשפילם, אלא יסרב בדרך ארץ וביראת כבוד. שהרי על אף טעותם, הוריו הם. לפיכך דיבר הכתוב בפסוק בלשון נסתר ולא בלשון נוכח. לרמוז שעל אף שהנך מתעלם מדרישתם, כאילו שאינם כאן כרגע, זכור כי גם בשעה ש"אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו" - שהנך מתעלם

אשת חיל

מתוך החוברת כשרות המטבח

הלכות מליחה

כלי מנוקב

ישים לב לייחד כלי מיוחד

למליחה, ובשעת הדחק מותר באקראי להשתמש בכלי אחר. וצריך שכלי המליחה יהיה מנוקב או שיהיה חלק ויניחו במדרון לכיוון מטה, כדי שיוכל הדם לזוב ממנו. (רפ)

סוג המלח

המלח לא יהיה עבה מידי ולא דק כקמח אלא בינוני, כמו 'מלח בישול'. ומכל מקום אם אין לו 'מלח בישול', ימלח במלח שולחני המצוי כיום. (ש)

ילקוט יוסף

סימן רמד - מלאכות שהעכו"ם עושה לישראל

מספרי מרן הראשון לצ"צ הגאון הרב יצחק יוסף שליט"א

ח מי שיצק גג, ויש צורך לשפוך מים על הגג מספר ימים אחר היציקה, אין להתיר ליצוק מים בשבת אף על-ידי שכירות פועל גוי בקבלנות. וכל שכן שאין להתיר בזה על-ידי ישראל. ואם אפשר יניחו שם ממטרות ויפעילום מערב-שבת על ידי שעון שבת. ואם אי אפשר על-ידי שעון שבת, ויש הפסד מרובה, יש להקל באופן שהנכרי ישקה את הגג על-ידי גרמא, דהיינו שישפוך את המים על הקיר ויזובו המים מהקיר על הגג, וכדומה. [ילקוט יוסף שבת א', עמוד כג].

ההקדשה המרכזית

לרפואת: מו"ר הרב דוד שלום [בצ"ר] בן ויקטוריה, הרבנית צביה חנה בת הרבנית אביגיל, יוסף עזריאל בן חיה מיכל, שגיא בן סיגלית לויט, ניב בן אהובה, אריה בן שמחה, ידידיה בן אביטל. יהודה יצחק בן איריס. מרים בת אסתר, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה, הרב בנימין דב בן סימה רחל. יצחק חיים בן אידה. שלמה בן רחל, הדסה בת דקלה, רבקה בת אלטו. שירה בת אביגיל אלה. שלו בן רויטל. בניה שראל בן אביבה [ולהבדיל לע"נ: אשר מסעוד בן עזיזה]. הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל שם טוב ציון בן אסתר אסתר יוכבד בת רזיל ברכה, ר' חיים זאב בן עופרה יעל ז"ל. להצלחת עם ישראל ברוחניות וגשמיות ולטובת השלמה ברחמים במהרה אמן

אליבא דהילכתא

הרה"ג בנימין חותה שליט"א

אחת שליט

מאוצרו של מו"ר הגאון הרב יצחק זילברשטיין שליט"א

הרב ארז חזני שליט"א

גִּבּוֹב הָעֵתוֹנִים

"לא תגבבו" (דברים י"א)

שאלה: באמירת וקרא זה אל זה ואמר שבקדושה לאיזה כיוון יש להפנות את

הראש והגוף?

תשובה: באמירת וקרא זה יפנה לימין ובאמירת אל זה יפנה לשמאל ובאמירת ואמר יפנה

לאמצע.

ביאורים: בשו"ת רבבות אפרים ח"ג סי' סא' וח"ה סי' סא' כתב לפנות לימין תחילה וחזר בו בח"ו סי' נב' כיון שנעלם ממנו המקור לכך ולדעתו לשמאל תחילה כמו עושה שלום והטעם שם בס"י קכג' מבאר המג"א והט"ז והמ"ב כיון ששמאל האדם הוא לימין השכינה שכנגדו. ומן הגרעי"י זכורני שנהג לפנות לימין תחילה ואחר כך לשמאל ואחר כך לאמצע ושאלתי גם לידידי הרב צבי חקק הי"ו וגם הוא זוכר כך. וכך נהג רבי סלמן מוצפי זצ"ל הביאו בספר שיבת ציון ח"ב עמ' קטז'. וכ"כ בשו"ת יצחק ירנן ח"ז סי' י' בשם הגר"מ מאזוז שליט"א שכן נוהג ימין תחילה כפי סדר המלאכים ואין זה ענין של כלפי השכינה, והוסיף שכן גם נוהגים לגבי קבלת שבת בואי כלה בואי כלה לצד ימין תחילה ואחר כך לצד שמאל.

מה דעתכם - האם טענת גיבוב העתונים מתקבלת?

תשובה

בפתחי תשובה (חו"מ סי' ס"ג סק"א) דן אודות אחד שגזל אתרוג לפני חג הסוכות, שאז היה שנה דמים מרבים, ולאחר חג, שאז האתרוג אינו שנה אלא מעט, הגיע אל הגגול ובקש להשיב את האתרוג שגזל, באמרו לו "הרי שלך לפניך". האם נפטר בזה?

ומביא בשם כמה פוסקים, שאין הגולן יכול לומר באתרוג לאחר סכות הרי שלך לפניך, ואין זה דומה לגולל חמץ ומשיב אותו עצמו לאחר הפסח, משום שהחמץ שנאסר לא נשתנה באופן הנכר לעין מכפי שהיה לפני הפסח (בגוף החמץ אין הכר אם הוא מלפני הפסח או מעכשיו), ומי שלא היה מודע לכך שעבר עליו הפסח, אינו רואה בו שום 'רעותא' (פגם ופחת). ולכן, היות שהזק שאינו נכר בחפץ, אינו נחשב 'לנזק', הרי שהחפץ הגולל נשאר באותו מצב שהיה בשעת הגולה, וממילא בהשבתו יוצא הגולן ידי חובתו להשיב את הגולה אשר גזל.

באתרוג לאחר סכות, לעמת זאת, כלם מבחינים בהזק שנגרם לנגול, כי שויו הרב של האתרוג נובע מחמת היותו ראוי למצות נטילת אתרוג, והמצוה הרי תלויה בימי הסכות, וממילא כאשר עבר זמן המצוה, ושיוו קצת מועט מאוד, אם נזר באתרוג ההפסד, ולכן צריך הגולל לשלם את דמיו לנגול. לאור זאת, גם בענייננו נאמר - עתון של אתמוול אינו שונה מאומה, ואף אדם בשוק לא ישלם עבורו אפילו פרוטה, כי מהותו ותכנו של עתון, הוא ה'חדשות', וברור שחדשות של אתמוול כבר אינן 'חדשות'... כך שההזק שנגרם לו הנגב נכר וברור לעיני כל, ולכן שלם שלם את מלוא דמי המגוי החדש לנגב.

לסכום: שמעון ישלם לראובן את דמי העתונים שנגב ממנו, ועליו גם לפסוק, ולשוב בתשובה על חטאי גבבותי.

ראובן עשה מניי לשנה לעתון חרדי היוצא מדי יום. לאחרונה, הוא מתפלא לגלות מדי בקר שהעתון שממתינו לו בתבת הדאר אינו העתון של אותו יום, אלא העתון של יום האתמוול. הוא התקשר להתלונן על התופעה בפני מזכירות העתון, והללו הגיבו: "מעולם לא התקבלה אצלנו תלונה כזו... על כל פנים מעתה נודא שתקבל את העתון היומי".

שליח העתון בדק היטב שהוא מכניס לתבת ראובן את העתון היומי, אך למרבה הפלא, כעבר עשה, כששב ראובן מהתפלה ופתח את העתון, גלה שוב שמדובר בעתון של אתמוול...

לאחר מספר שבועות נוספים החליט ראובן להתקין בכניסת הבגין מצלמה נסתרת, על מנת לבדוק כיצד 'הופך' העתון היומי מדי יום לעתון של אתמוול. מה התברר? - במקרה המצלמה נראה שמעון, אחד משכני הבגין, מגיע לפנות בקר חרישית (מדי לאחר חלקת העתון) כשבידו עתון, ובחירות מדהימה שולף את העתון החדש בידו האחת, ובגידו השניה מניח את הישן של אתמוול... למחרת המתין ראובן לרגע הגבה הימית של שכנו. כשהגיע שמעון ועמד להחליף את העתונים, הגיח ראובן, וקבע משכנו שלם את דמי המגוי לכל החדש החולף...

למרבה הפלא, הנגב לא נבהל מהתביעה. הוא השיב לראובן: "כרצוני להראות לכבודו קטע קצר במקרא, במקטת ברא קמא (צ"ו): 'גזל חמץ ועבר עליו הפסח (בעודו ברשות הגולן) - אומר לו הנגב לנגב הרי שלך לפניך'. כלומר, הנגב יכול להחזיר את אותו חמץ שנגב, הגם שכבר אינו שונה מאומה כי נאסר בהנאה, והואיל ולא חל בו שום שנוי חיצוני, יכול לומר לבעליו 'הרי שלך לפניך!' "לנכח הדברים - סיים הנגב [הלמדן] - הנה גם אני, מדי יום, ברגע שהחזרתי לך את העתון של אתמוול, 'מגהץ' ומקפל כאתא, אמרתי 'הרי שלך לפניך', ולכן איני חייב לפצותך..."

בעלי עליה לוי על העצבים היום, אז שפכתי קצת מים ליד המכונית כביסה, והנה כבר שעתים יש לי שקט בלמן שהוא מנסה לרהבין מאיפה הנזילה...

ככל פעם ששואלים נשים על מלח האויר לפחות ארבע עונות.

גם אם תעלה לאוטובוס באמצע הלילה השמש תהיה בצד שלך..

ידידת הקיר, בואי ורצורפי אינן אומץ מרתק של 40 יום לימוד הלכה יומי - רק 5 דקות בנושא הצניעות מפי הרבנית רות שמש תליט"א 03-6171121

זה בסדר לפחד לפעמים. זה רק אומר שאה מוזר אסות מהו אמר אלה אנן פ.נ.ה. breslev.co.il

בואי תתחברי לקו הישועות (הלכות צניעות וטיפול ישועות) 3 דקות ביום מצילות חיים ותראי ישועות בכל התחומים מספר הקו 073-383-4050 # 2448 וא 5